

USTAVNOPRAVNA IZHODIŠČA PRAVICE DO SAMOSTOJNEGA ODLOČANJA O ZDRAVLJENJU IN POJASNILNE DOLŽNOSTI

Zakon o pacientovih pravicah (ZPacP) izhaja iz ustavne ureditve, mednarodnih dokumentov (kot sta npr. Deklaracija o promociji pacientovih pravic in Evropska listina pacientovih pravic) in določb Konvencije o človekovih pravicah v zvezi z biomedicino (t. im. Oviedska konvencija), ki je na podlagi ratifikacije tudi del notranjega pravnega reda naše države. ZPacP ureja obče (splošne) pravice, njihova univerzalnost namreč izhaja iz dejstva, da gre večinoma za izvedbo ustavno priznanih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, predvsem naslednjih določb Ustave RS: 14., 17., 18., 34., 35., 38., 41., 51., 56. člen in drugih.

! Glede na ustavnopravna izhodišča je jedro ZPacP prav PRAVICA DO SAMOSTOJNEGA ODLOČANJA O ZDRAVLJENJU, pravica do privolitve v zdravstveno oskrbo iz 26. člena ZPacP, ki zagotavlja, da nobenega postopka zdravstvene oskrbe ni mogoče opraviti brez pacientove vnaprejšnje privolitve. Temeljna predpostavka veljavnosti pacientove privolitve oziroma zavrnitve zdravstvene oskrbe je seveda logično (in nujno!) zdravnikova POJASNILNA DOLŽNOST, ki jo natančno ureja 20. člen ZPacP. Brez pacientove poprejšnje zavestne in svobodne privolitve, ki jo oblikuje na podlagi dobljenih pojasnil, ni dovoljeno opraviti medicinskega posega oziroma zdravstvene oskrbe.

! Vse zapisano izhaja že iz Ustave RS, ki v 3. odstavku 51. člena izrecno PREPOVEDUJE PRISILNO ZDRAVLJENJE (dopušča ga zgolj IZJEMOMA v primerih, ki jih določa ZAKON!). Besedo "zdravljenje" na tem mestu razumemo kot zdravstveno oskrbo, ki predstavlja celoto več medicinskih posegov in drugih ravnanj, zato iz same Ustave RS nedvomno izhaja, da je prepovedan tudi katerikoli prisilni medicinski poseg (razen v primerih, ki jih IZRECNO določa ZAKON). Podzakonski predpisi, predpisi izvršilne veje oblasti (ne glede na njihovo poimenovanje, kot npr. uredba, odredba, odlok, sklep itd.), navodila ali priporočila različnih institucij ali celo posamični interni akti delodajalca NIMAJO (pravne) narave predpisa, ki bi lahko določal obveznost medicinskega posega. Nimajo niti (pravne) moči, da bi širili domet (formalno in/ali vsebinsko) posamezne zakonske določbe.

! ⚖️ ! ZAKLJUČEK:

Siljenje v medicinski poseg, ki NE temelji na zakonu, sploh ob odsotnosti prepričljivosti medicinske stroke ter posledično nujnosti, primernosti in sorazmernosti zahtevanega/odrejenega medicinskega posega in ob odsotnosti temeljne predpostavke - pojasnilne dolžnosti, pomeni kršitev individualno varovane in z ustavo zagotovljene pravice posameznika do svobodnega odločanja o zdravljenju.

Viri:

- KOMENTAR Ustave Republike Slovenije (Nova univerza, 2019, ur: Avbelj M. et al)
- Zakon o pacientovih pravicah (GV Založba, 2008, ur: Pirc Musar N.)

PS:

Da, testiranje je medicinski poseg.

Da, cepljenje je medicinski poseg.

Kadar se DRŽAVNI ZBOR zaradi izrednega stanja ali vojne NE MORE SESTATI, lahko predsednik republike na predlog vlade izdaja UREDBE z zakonsko močjo. Z uredbo z zakonsko močjo se lahko izjemoma omejijo posamezne pravice in temeljne svoboščine, kakor to določa 16. člen ustave. PREDSEDNIK REPUBLIKE mora uredbe z zakonsko močjo predložiti v potrditev državnemu zboru takoj, ko se ta sestane.

Na spletni strani Vlade Republike Slovenije z dne 4.2.2021 lahko preberemo obvestilo z naslovom: 55. redna seja Vlade Republike Slovenije. REDNA SEJA VLADE!

PAJMON IZTOK
Vojkovo nabrežje 37
6000 KOPER

BIROTEHNIKA BABIČ d.o.o.
Ferrarska ulica 12
6000 KOPER

IZJAVA

Spodaj podpisani Iztok Pajmon, zaposlen pri Birotehnika Babič d.o.o. izjavljam, da odklanjam tedensko testiranje z nezanesljivimi testi, saj se mi s tem kršijo temeljne človekove pravice o samostojnem odločanju glede medicinskih posegov v telo, kar to testiranje vsekakor je. Zakonska obrazložitev se nahaja na drugi strani tega lista.

PAJMON IZTOK

Koper, 02.03.2021